B. N. C.
FIRENZE
1092
5

Digitized by Google

1092. 5

Digitized by Google

AD VIROS CLARISSIMOS

REGIAE PARIS. ACADEMIAE

INSCRIPT. ET POLITIOR. LITTERAR.

EPISTOLA

1092-5

Digitized by Google

ANG. MAR. BANDINI I. V. D.

LAVR. BASILIC. CANONICI

IBIDEMQ. R. C. MAGNI ETRVRIAE DVCIS

BIBLIOTHECARI &c.

EPISTOLA

DE MICHAELE ACOMINATO

EIVSQVE SCRIPTIS

AD

SOCIOS CLARISSIMOS

REGIAE PARIS. ACADEMIAE

INSCRIPT. ET POLITIOR. LITTERAR.

FLORENTIAE TYPIS REGIAE CELSITVDINIS

CIↃ . IↃ . CC . LXVII.

PRAESIDIBVS ADNVENTIBVS.

Digitized by Google

VIRIS CLARISSIMIS

IN REGIAM PARISIENSEM ACADEMIAM

INSCRIPTIONVM ET POLITIORVM LITTERARVM ADSCITIS

ANG. MAR. BANDINIVS

Εὐπράττειν.

NIhil umquam mihi accidere in vita mea iucundius poterat, quam quod litteris amicorum ad me perlatis accepi, me nihil tale opinantem, in caetum iſtum praeclariſſimum, nonis Septembris proxime elapſi honorifica nominis mei commemoratione, ac plenis omnium ſuffragiis fuiſſe cooptatum. Multis iam officiis, quibus non tam

me, quam Ioſephum, fratrem meum ſuaviſſimum, Iuriſconſultum, & omni politiori litteratura exornatum, inclyta Gallorum natio ſibi devinxerat, dum per ſeptennium Avenione Auditoris, ut aiunt, ac Prodatarii munus ſumma fide & integritate ſuſtinuit, ut diſcedens maximum ſui deſiderium reliquerit; hoc novum beneficii genus acceſſit, omnium maximum & acceptiſſimum.

Quapropter mecum ſedulo reputans, quo pacto meas agendarum gratiarum partes aptius implerem, intellexi primum, nequaquam mihi inanibus illis formulis, vulgari hominum uſu receptis, utendum, quas ſcilicet viri doctiſſimi, quales Vos eſtis, ceu inofficioſas plerumque faſtidiunt: ſtatui deinde, verbis illis urbanitatem

dum-

dumtaxat redolentibus praetermiſſis, genus aliquod remunerationis, ſi fieri poſſet, excogitare, quo & gratum me Vobis exhiberem, & viciſſim gratiam Veſtram inirem. Subiit igitur obſervationes quaſdam meas in Codicem XII. Pl. LIX. celeberrimae huius Laurentianae Bibliothecae, in quo, inter cetera, Michaëlis Acominati Orationes, Carmina, Epiſtolae & alia habentur, ad Vos tranſmittere, eo quod ipſorum pleraque hactenus ignota fuerint bonarum litterarum cultoribus, ipſique clariſſimo Ioanni Alberto Fabricio, qui omnium primus Codicis Barocciani CXXXI. Biblioth. Bodleianae, non pauca eiuſdem Michaëlis Opera continentis, notitiam dedit. Praeterea non parum lucis & incrementi adferre poterunt nonnullis Graeci Imperii di-

gnitatibus medii aevi, nec non Orienti Chriſtiano doctiſſimi Lequienii, quum inde aliquot eruantur Epiſcoporum Orientis nomina, quae in illo deſiderantur.

Atque haec perquam exigua eſt particula uberrimae illius ſegetis, quam univerſo litterario orbi, Vobiſque potiſsimum utendam dabo in continuatione Catalogi mei Graecorum Scriptorum Laurentianae huius Bibliothecae, cuius alterum Volumen menſe Auguſto proximo prodibit in lucem, anecdotis refertiſſimum; tertium vero & ultimum, quo tota Graecorum Codicum ſeries concluditur, a me nuper Herculeo prorſus labore confectum, nulla interpoſita mora, praelo committetur. In eo, praeter cetera, ope antiquiſſimi Codicis, Vobis proponam ſupplemen-

ta

ta lacunarum, quae in editione Baſilicorum Cl. Fabrotti obſervantur, decimum Theophraſti librum de hiſtoria plantarum inſcriptum, qui adhuc in editis deſideratur, & alia huiuſmodi pretioſiſſima & hactenus incaſſum quaeſita veterum Scriptorum anecdota, quae omnia nimis longum eſſet enumerare. Iam vero Latinorum Codicum recenſioni manum admovi, quorum tanta eſt copia, & raritas, ut me prorſus vires deficerent, ſi quot quantique mihi ſuperſunt exantlandi labores, animo volutarem.

Eia agite, Viri Nobiliſſimi & Praeſtantiſſimi, Vos quoque totis viribus ad Graecas Latinaſque litteras, ex quibus vera dimanat ſapientia, magis magiſque excolendas ac promovendas incumbite. Habetis Regem ſapientiſſimum, cui

id

id maxime cordi eſt: nec deſunt in ampliſſimis Galliarum regnis praemia virtuti propoſita, quibus ad maiora ſemper tentanda, praeclara ingenia incitentur. Si quid erit heic loci, in quo Veſtris inſervire queam ſtudiis, ſciatis velim, perſuaſumque habeatis, me mandata Veſtra integerrime ac promte eſſe exſecuturum. Bene valete, Viri Illuſtriſſimi, & de omnigena eruditione optime meriti, ſtudiiſque meis favete.

Dabam Florentiae Kal. Iuliis A. CIↃ.IↃ.CC.LXVII.

AN-

ANGELI MARIAE BANDINI

EPISTOLA

DE INSIGNI CODICE XII. PLVT. LIX.

BIBLIOTHECAE LAVRENTIANAE.

Continet hoc Volumen, primum Michaëlis Acominati, ſive Choniatis, Athenienſis Metropolitae, Orationes & Epiſtolas quamplurimas; ſed quum Epiſtolae Orationibus ſint interſertae, haſce ab illis ſecernentes, Homiliarum primum, & Orationum ſeriem dabimus; Epiſtolas vero in finem omnes reiiciemus, ſingularum initia eo primum ordine, quo iacent in Codice, deinde per alphabetum recenſentes. Praecedit igitur:

I. pag. 1. Προθεωρία εἰς τὴν παροῦσαν βίβλον τοῦ . . . . (1) *Protheoria in praeſentem Librum* . . . . . . Inc. Φιλολόγος ὁ τοῦ βιβλίου τοῦδε πατήρ. Deſ. πᾶσαν τὴν τοιαύτην παραιτεῖ νέμεσιν. Habetur haec Ms. una cum pleriſque ex ſequentibus Orationibus in Bibl. Bodleiana inter Codd. Baroccianos num. 131. ut videre eſt apud Fabric. Bibl. Graec. Vol. VI. pag. 402. in not. ſecunda, ubi ipſius Codicis Baroc-

roc-

(1) Tituli reliqua prorſus evanida oculorum aciem eludunt; ſed nomen fortaſſe *Michaëlis Acominati* continebant.

rocciani quamdam exhibet recenſionem. Hanc protheoriam excipiunt ſtatim Epiſtolae VII.

II. pag. 3. *b.* Προς τὺς ἀχθομένυς διὰ τὸ ἀφιλένδεικτον. *Ad eos, qui aegre ferebant, quod ſpecimen ingenii ſui edere nollet*. Inc. Ὁμήρῳ τῷ μεγαλοφωνοτάτῳ. Deſ. ἢ ῥάθ' ὑπιρηκος κοίλην εἰσέπτατο πέτρην. Ms. ibid.

III. pag. 7. *b.* Ἐγκώμιον εἰς τὸν μακάριον ἀρχιεπισκοπον Χωνῶν κυριον Νικήταν. *Encomium in beatum Archiepiſcopum Chonarum D. Nicetam*. Inc. Κωφὸς μὲν ἀνήρ. Deſ. τῦτο γέρας ἔχεις λαβών. Exſtat Ms. & in dicto Cod. Barocc. Erat autem Nicetas iſte Choniates, frater germanus Michaëlis, minorque natu, cuius exſtant Hiſtoriae Byzantinae Libri XXI. & Theſaurus Orthodoxae Fidei Libris XXVII. comprehenſus.

IV. pag. 19. Λόγος ἐκδοθεὶς τινι τῶν ῥητορευόντων εἰς τὸν ἁγιώτατον πατριάρχην κύριον Μιχαήλ. *Oratio tradita cuidam Rhetori in ſanctiſſimum Patriarcham D. Michaëlem*. Inc. Ἔστι πυ Σικελικός τις λειμών. Deſ. ὡς στέλεχος φοίνικος πολὺν χρόνον. Ms. in dicto Codice.

V. pag. 24. Τοῦ αὐτοῦ λόγος, ὅτε πρῶτον ταῖς Ἀθήναις ἐπέβη. *Eiuſdem Oratio* habita, *quum primum Athenas ingreſſus eſt*. Inc. Τὸν μὲν δὴ προσήκοντα. Deſ. ἵνα καὶ αὐτοὶ ναὸς θεῦ εἴημεν, ἐν αὐτῷ Χριστῷ, κ. λ. Ms. in dicto Cod. Barocc. 131.

VI. pag. 27. *b.* Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία ῥηθεῖσα κα-

κατὰ τὴν τρίτην κυριακὴν τῶν νηςειῶν, ἐν ᾗ καὶ ὁ τίμιος κ̓ ζωοποιὸς ςαυρὸς προτιθέμενος προσκυνεῖται. *Eiuſdem Homilia dicta in tertia Dominica Ieiuniorum, in qua venerabilis & viuifica Crux propoſita adoratur*. Inc. Καὶ ὁδοιπόρος ὀρθίαν ἐλαύνων. Deſ. κ̓ ἀκαταλύτῳ ἑορτῇ ἡμῶν, ἀμήν. Ms. ibid.

VII. pag. 28. *b*. Εἰς τὴν ἑορτὴν τῶν βαΐων. *In feſtum Palmarum*. Inc. Ὁ μὲν προφητικώτατος. Deſ. κ̓ λέγειν κατὰ θεόν. αὐτῷ ἡ δόξα, κ. λ. Ms. ibid. Latine vero edita in Bibl. Concionat. Combefiſii Tom. III.

VIII. pag. 30. *b*. Προσφώνημα εἰς τὸν Πραίτωρα κύριον Νικήφορον τὸν Προσοῦχον ταῖς Ἀθήναις ἐπιςάντα. *Allocutio ad Praetorem D. Nicephorum Proſuchen, Athenas ingredientem*. Inc. Τίς λαλήσει τὰς δυναςείας τοῦ κυρίου. Deſ. καὶ θεὸς πάσης παρακλήσεως, ᾧ ἡ δόξα, κ. λ. Ms. ibid. Sequuntur deinde aliae Epiſtolae XV.

IX. pag. 38. Εἰς τὸν ἅγιον ἱερομάρτυρα Λεωνίδην καὶ τὴν συνοδίαν αὐτοῦ. *In ſanctum hieromartyrem Leonidam, & ſocios eius*. Inc. Εἶτα πάλαι μὲν Ἀθήνησιν. Deſ. ἧς γένοιτο τυχεῖν κ̓ ἡμᾶς ἐν αὐτῷ Χριςῷ, κ. λ. Inter Elogia, ac Vitas Sanctorum, quorum alphabeticam ſyllogem exhibet Fabric. Bibl. Graec. Vol. IX. p. 48. ſeqq. nulla de hiſce fit mentio.

X. pag. 39. *b*. Προσφώνημα εἰς τὸν Πραίτωρα κύριον Δημήτριον τὸν Δριμὴν ταῖς Ἀθήναις ἐπιςάντα. *Acclamatio in Praetorem D. Demetrium Dri-*

Driman, Athenas ingredientem. Inc. Τὸν Θησέα φασὶν ἐκεῖνον. Deſ. ϗ γῆρας παρεκτείνων ἀκρότατον. Redeunt nunc aliae Epiſtolae XIX.

XI. pag. 52. *b*. Ὁμιλία ἐπιϛάντος τῷ κατ' Εὔβοιαν Εὐρίπῳ. *Homilia quum primum inviſeret Euripum Euboicum*. Inc. Οἱ μὲν πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων. Deſ. ὁ ὢν ϗ καλȣ́μενος νῦν τε ϗ εἰς τȣ̀ς αἰῶνας, ἀμήν. In dicto Cod. Barocc. 131.

XII. pag. 54. Θρηνῳδία ἐπὶ τῷ μακαρίτῃ κυρίῳ Θεοφυλάκτῳ τῷ Βελισσαριώτῃ. *Threnodia ſuper beatae memoriae D. Theophylacto Beliſſariotae*. Inc. Θρήνȣς μὲν πλέκειν ἀμέτρȣς. Deſ. ϗ ποιμένος ϗ ἀμνοῦ δι' ἡμᾶς, ἀμήν.

XIII. pag. 57. Λόγος ἐγκωμιαϛικὸς εἰς τὸν βασιλέα κύριον Ἰσαάκιον τὸν Ἄγγελον. *Oratio encomiaſtica in Imperatorem D. Iſaacium Angelum*. Inc. Εἶτα βασίλισσα μὲν νότȣ. Deſ. ϗ τȣ̀ς ὅρȣς τῆς ζωῆς ἐπεκτείνοντος. Ms. in dicto Cod. Barocc. Sequuntur aliae Epiſtolae XI.

XIV. pag. 73. Ἐπιτάφιος εἰς τὸν μακαρίτην ἀρχιμανδρίτην τῶν ἐν Ἀθήναις μοναϛηρίων κύριον Νεόφυτον. *Oratio funebris in beatae memoriae D. Neophytum monaſteriorum Athenienſium Archimandritam*. Inc. Εἰ ϗ Σολομὼν ἔφη πȣ γνωματεύων. Deſ. ἢ πρότερον ἰλεȣ́μενος. Ms. ibid.

XV. pag. 78. *b*. Μονῳδία εἰς τὸν ἁγιώτατον Θεσσαλονίκης κύριον Εὐϛάθιον. *Monodia in SS. Theſſalonicenſem D. Euſtathium*. Inc. Ὢ ϛυγνὸς αἰὼν, ὢ τλήμων ἡμεῖς γενεά. Deſ. ϗ λατρεύοντες. Ms. ibid. Redeunt nunc Epiſtolae VIII.

XVI.

Digitized by Google

XVI. pag. 86. *b.* Ὑπομνηστικὸν εἰς τὸν βασιλέα κύριον Ἀλέξιον τὸν Κομνηνόν. *Hypomneſticum in Imperatorem D. Alexium Comnenum.* Inc. Τολμῶντες οἱ ἀνάξιοι. Def. τολμήσαντες ἐδεήθημεν. Sequuntur Epiſtolae XVIII. (1).

XVII. pag. 93. Προσφώνημα εἰς τὸν γυναικάδελφον τοῦ βασιλέως κύριον Βασίλειον τὸν Καματηρόν. *Acclamatio in fratrem uxoris Imperatoris D. Baſilium Camaterum.* Inc. Τὸν μεγαλουργὸν Ἡρακλῆν. Def. τῆς μετεώρου λυχνίας τῶν ἀνακτόρων. Redeunt Epiſtolae X.

XVIII. pag. 98. *b.* Προσφώνημα εἰς τὸν μέγαν Δοῦκαν τὸν Στρυφνόν. *Acclamatio in magnum Ducam Stryphnum.* Inc. Ἔδει μὲν διαμεμενηκέναι Ἀθήνας. Def. καὶ πρὸς τοὺς ἐκεῖσε γαληνίους λιμένας μεθορμίζοντος. Poſtrema huius Allocutionis, recentiori manu ſuppleta ſunt propter unius folii defectum ante paginam 104. cuius propterea prima verba . . . . . τῇ δόξῃ· δεδοξασμένα δὲ ὅμως πάντα κ. λ. quo pertineant, ignoramus; ultima tamen eſſe alicuius Homiliae, patet ex concluſione, quae ita habet: ὧν ἐν μεθέξει καὶ ἡμεῖς εὑρεθείημεν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, κ. λ. Sequuntur Epiſtolae XIV. quarum tertiae, quae in reliquarum ſerie eſt XCI. hic titulus praefigitur: Τοῦ αὐτοῦ ἐπιστολαί. ἃς ἔγραψεν ἀπὸ τῆς νήσου τῆς Κέω. *Eiuſdem Epiſtolae, quas ex inſula Chio conſcripſit.*

XIX.

(1) Montfaucon. XVI. tantum enunciat.

XIX. pag. 116. *b.* Μονῳδία εἰς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ κύριον Νικήταν τὸν Χωνιάτην. *Monodia in fratrem ſuum D. Nicetam Choniatem*. Inc. Ὦ πονηρᾶς ἀγγελίας, ὢ πικρᾶς ἀκοῆς. Deſ. καὶ ἐν τόπῳ σκηνῆς θαυμαστῆς αἰωνίου. Exſtat in Biblioth. Regia Pariſienſi Cod. MCCXXXIV. Graece nondum prodiit praeter particulam quamdam ab Allatio contra Hottingerum p. 197. prolatam. Latine vero ex Petri Morelli verſione una cum Libris Hiſtoriarum Nicetae edita eſt Pariſ. MDLXVI. fol. & in Corpore Hiſtoriae Byzantinae Francof. MDLXVIII. fol. & in Bibl. Patr. Lugdun. Tom. XXV. pag. 180. Sequuntur deinde Epiſt. LXXVIII. quae una cum ſuperioribus coniunctae numerum efficiunt CLXXX.

XX. pag. 164. Προθεωρία εἰς τοὺς ἀπὸ ψυχῆς καὶ σώματος λόγους. *Protheoria in Sermones Animae & Corporis*. Inc. Τὴν τοῦ λογικοῦ μέρους τῆς ψυχῆς διαφορὰν, κ. λ. Deſ. ταῦτα ἔδει προθεωρηθῆναι, καὶ δὴ προτεθεώρηται. Sermo Animae inc. Εἰ μὲν παρ' ἄλλοις οὐκ εἰδόσιν ἐπ' ἀκριβὲς τὴν κατ' ἐμοῦ ἐπήρειαν τοῦ συζυγοῦς τοῦδε σώματος, κ. λ. Deſ. δι' ὑμῶν διαιτητῶν ἅμα καὶ πρέσβεων. Sermo Corporis pag. 169. *b.* inc. Ὅσην μὲν ὕβριν καὶ λοιδορίαν καὶ ἡλίκα σκώμματα ξυμφορήσασα κατέχεέ μου ἡ σεμνὴ ψυχὴ, κ. λ. Deſ. ψῆφος καὶ τὰ πρακτέα, καὶ μὴ, διορίζουσα. Sequitur pag. 176. Ἡ διαίτησις τῶν δικαστῶν. *Sententia a iudicibus prolata*. Inc. Ἐπειδή·

ὅπερ ϗ ἀμφοτέρων τὺς λόγυς ἠκύσαμεν ἀνὰ μέρος. Deſ. εἰς τὴν χώραν τῶν ἀσεβῶν ἀπενεχθῆναι, ἐν Χριςῷ Ἰησοῦ, κ. λ.

XXI. pag. 177. Τοῦ αὐτοῦ σχέδος. *Eiuſdem* (nempe Michaëlis Acominati) *ſcheda*. Inc. Εἰ ϗ μὴ χρόνιος ἦν ἐν γῇ βαρβάρων, κ. λ. Deſinit imperfecte in verbis: οὑτωσὶ εἰσεκώμασε τῇ βασιλίδι τῶν πόλεων, ϗ τὸ μήπω . . . Interſeruntur in medio nonnulli verſus iambi *ad Deum*, quorum initium:

Ἀλλ' ὦ κατοικῶν ὑρανοῦ κῦτος μέγα, κ. λ.

XXII. pag. 180. Τοῦ Ἀθηνῶν. *Athenienſis Metropolitae* (ſc. Michaëlis eiuſdem Acominati) Luſus *Theano* inſcriptus verſibus heroicis. Primi ſeptem rubris litteris ſunt exarati, ac tituli loco videntur praefixi; ita enim habent:

Ἡσυχίης τόδ' ἄθυρμ' ἐμὸν, ἠδὲ τελέσχη μακρὰ.
Ἀνδρὸς ἀκηδιόωντος ἀήματι νυςαλόεντι,
Οὐ μὰν ἄμυσον πάμπαν, ὅλον τε πόνῃ πεπαικται.
Ἀλλ' ἐπιμὶξ τῆς παιδιῆς ἔσθ' ἅκεν ἐσπύδαςαι·
Οὐδέ γε αὖ ἱερῇ πολιῇ καθάπαξ ἀπεοικός.
Οὔνομα ϗ Θεανὼ κικλήσκεται, ὄνομα σεμνόν.
Καί κε σὺ τῦτο γνώσεαι, ὦ φίλος, αὐτίκ' ἐπελθών.

Mei otii hic iocus eſt, & merae nugae,
Viri negligentis ſpiritu ſomnolento dictatae:
Sed non prorſus illepidus labor, nec totus iocularis eſt:

At mixtim quaedam ſunt inter iocos ſeria,
Neque a ſacra canitie penitus abhorrentia.
Nomen, quo inſcribitur, eſt Theano, nomen decorum.
Sed tu haec dignoſces, amice, ſtatim aggreſſus legere.

Carmen inc.

Κόσμον ἐμῶν προθύρων συκέην σκιδεσσαν ἀείδω.

Deſ.

Δυλοσυνάων ἀργαλέα προταμῶν ζυγόδεσμα.

Notandum huius poëtici Luſus folium unum inter Theophylacti Epiſtolas, de quibus infra, male fuiſſe a bibliopego inſertum.

XXIII. pag. 85. *b.* Sequuntur alia Carmina eiuſdem, heroico metro conſcripta, quorum haec ſunt argumenta:

I. εἰς τὴν κοίμησιν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου,

II. εἰς τὴν δευτέραν παρουσίαν,

III. εἰς Θεοτόκιον,

IV. εἰς τὸν μονόχερων,

V. εἰς τὴν σχύρωσιν,

VI. εἰς τρίμορφον,

VII. εἰς ἀγγέλους. Horum poſtrema tria ſunt iambica.

XXIV. pag. 187. Ἀρχαί τινων διαφόρων ἐπιστολῶν. *Initia quarumdam diverſarum Epiſtolarum*, quae ſunt numero XXIII. exercitationis gratia fortaſſe exarata.

XXV. Orationibus hactenus, aliiſque Michaë-

chaëlis Acominati Opuſculis recenſitis, ad Epiſtolas veniamus, quae hunc in Codice habent ordinem:

I. inſcribitur: Πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ κύριον Νικήταν τὸν Χωνιάτην (1).

Incipit: Πολλάκις ἐπέστειλας ἡμῖν περὶ τῶν ἡμετέρων πονημάτων.

II. Τῷ Θεσσαλονίκης κυρῷ Εὐσταθίῳ (2).

Ὤμοι ἐγώ. τίποτε τοσοῦτος ὑπερρύη χρόνος;

III. Τῷ Πηγονίτι κυρ. Κωνσταντίνῳ.

Βαβαὶ τῆς τοῦ λογογράφου δεινότητος.

IV. Τῷ Θεσσαλονίκης κυρ. Εὐσταθίῳ.

Εὐδαίμων οὗτος ἀνὴρ, καὶ εἴ τις ἄλλος.

V. Τῷ Αὐτωρειανῷ κυρ. Μιχαήλ.

Ὁ μὲν ἐμὸς ἀδελφὸς, ἤδη δὲ καὶ σός.

VI. Τῷ Θεσσαλονίκης κυρ. Εὐσταθίῳ.

Ὑψώσω σε, θειότατε δέσποτα.

VII. Πρὸς τὸν αὐτὸν Θεσσαλονίκης.

Οὐδ' αὖ πάλιν ἔμφορτος πολλῶν, κ. λ.

VIII. Τῷ Αὐτωρειανῷ κυρ. Μιχαήλ.

Ἀθήνηθεν τὸ γράμμα, ἀλλ' οὐ παρὰ τοῦτο, κ. λ.

IX. Τῷ πατριάρχῃ κυρ. Θεοδοσίῳ (3).

Τί τοῦτο πέπονθα, μακαριώτατε δέσποτα.

X. Τῷ Φουρνίτῃ κυρ. Θεογνώστῳ.

Οἶδα, ὡς εἴ τις μέμνηταί μου.

B 2 XI.

(1) Illum nimirum, de quo paullo ante in §. III. pag. 12. mentionem fecimus.

(2) Illum intellige, qui Commentariis doctiſſimis totum Homerum illuſtravit.

(3) Fuit monachus collis S. Auxentii, & Patriarcha Conſtantinopolitanus ab anno MCLXXVIII. ad annum MCLXXXIII.

XI. Τῷ τεσσαρακονταπήχῃ (1) κυρῷ Γεωργίῳ

Ω῎μοι ἐγώ. τίποτε ἄλλοτε μὲν ἄλλοι.

XII. *Eidem*.

Οὐ μόνον δεύτερον ἐχαράξαμέν σοι.

XIII. Τῷ μεγάλῳ σκευοφύλακι (2) κυρ. Γεωργίῳ τῷ Ξιφιλίνῳ.

Προλαμβάνω τοῖς φιλικοῖς, πανεντιμώτατε.

XIV. Τῷ πατριάρχῃ κυρ. Θεοδοσίῳ.

Ἤθελον μὲν ἄλλα ἐπ' ἄλλοις ἐγχαράττειν.

XV. Τῷ Βελισσαριώτῃ κυρ. Ἰωάννῃ.

Βαβαὶ τῆς σιγῆς. σχετλιάσω γάρ.

XVI. Τῷ Θεσσαλονίκης κυρ. Εὐσταθίῳ.

Ἁγιώτατε δέσποτα, οἶδα τὴν ἱερωσύνην.

XVII. Τῷ τεσσαρακονταπήχῃ κυρ. Γεωργίῳ.

Τί ὅτι ἓν καὶ μόνον ἦν τὸ καλόν.

XVIII. Τῷ Θηβῶν κυρ. Ἰωάννῃ (3).

Πανιερώτατε ἀδελφὲ, ἐλπίζομεν καὶ εὐχόμεθα.

XIX. Τῷ νέων Πατρῶν (4) καὶ ὑπερτίμῳ (5) κυρ. Εὐθυμίῳ.

Ἐγὼ δὲ ἄλλοις μὲν ἐπιστέλλων.

XX.

(1) Nihil de hac voce in Gloſs. Med. & Infim. Graecit. apud du-Cangium occurrit.

(2) Σκευοφύλαξ erat, qui ſacra Eccleſiae vaſa cuſtodiebat.

(3) Intellige Thebas Boeotias metropolim in provincia Helladis, quibus praeerat Ioannes anno MCLXVI. Vide Le-Quienium in Orient. Chriſtian. Tom. II. pag. 211.

(4) Novarum Patrarum Eccleſia in provincia Theſſaliae ſita erat. Huius quoque Praeſes erat Euthymius anno MCLXVI. Vide Le-Quienium loc. cit. p. 124.

(5) Ὑπερτίμου titulo utplurimum inſigniti erant Metropolitae, qualis erat Euthymius iſte. Ob doctrinae praeſtantiam etiam Michaëli Pſello adhuc ſuperſtiti tributus fuit; quod quum illi plurimo-

rum

XX. Τῷ αὐτῷ.

Εἰ συνόντι τῷ καλῷ νυμφίῳ.

XXI. Τῷ σακελλαρίῳ (1) τῶν Ἀθηνῶν τῷ Φωκᾷ.

Ἔδει μὲν, θεοφιλέστατε, μηδεμίαν σοι.

XXII. Τῷ πατριάρχῃ κυρῷ Θεοδοσίῳ.

Μετὰ πλείστης αἰδοῦς ἐγχαράττω.

XXIII. Τῷ νέων Πατρῶν ϗ ὑπερτίμῳ κυρῷ Εὐθυμίῳ.

Εὐλογητὸς ὁ θεὸς, ἁγιώτατε ϗ σοφώτατε.

XXIV. Τῷ αὐτῷ.

Σύμφημι ϗ αὐτὸς, σοφωτάτη, κ. λ.

XXV. Τῷ πατριάρχῃ κυρ. Θεοδοσίῳ.

Χρόνος συχνὸς, μακρὰ σιωπή.

XXVI. Τῷ πατριάρχῃ κυρῷ Βασιλείῳ (2).

Ἔδει μὲν ἐς τοσοῦτον στερεῖσθαι.

XXVII. Τῷ Ματζούκι κυρ. Θεοδοσίῳ.

Τοῖς μὲν ἄλλοις ἀνιαροῖς οἶδε.

XXVIII. Τῷ τεσσαρακονταπήχῃ κυρ. Γεωργίῳ.

Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, φιλτάτη μοι.

rum ſuae aetatis conflaſſet invidiam, orationem in ipſos conſcripſit, quam inter eius inedita ſcripta recenſet Leo Allatius in Diatriba de Pſellis Fabric. edit. in calce Vol. V. Bibl. Graec. p. 45. lin. 13.

(1) Sacellarius erat eccleſiaſticae pecuniae curator & cuſtos. Σακέλλη enim, ſive σακέλλιον dicebatur *ſacculus pecuniarius*, hoc eſt aerarium Eccleſiae, quo eleemoſynae adſervabantur.

(2) Baſilius Camaterus fuit Patriarcha Conſtantinopolitanus ab anno MCLXXXIII. ad annum MCLXXXVI. ac Theodoſio in inſulam Terebinthum ſecedenti ſucceſſit.

XXIX. Τῷ νέων Πατρῶν ϗ ὑπερτίμῳ κυρῷ Εὐθυμίῳ (1).

Εὐλογητὸς ὁ θεὸς ὁ εἰδὼς τὰ πάντα.

XXX. Τῷ Ματζούκι κυρ. Θεοδοσίῳ.

Πιστὸς ὁ θεὸς, πανεντιμωτάτη μοι.

XXXI. Τῷ σεμνῷ ϗ ἐπὶ τοῦ κανικλείου κυρ. Δημητρίῳ τῷ Τορνίκῃ.

Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας τοῦ κυρίου.

XXXII. *Eidem*.

Σαφὴς μὲν ἡ τῆς θείας προνοίας ἐνάργεια.

XXXIII. Τῷ πατριάρχῃ κυρ. Θεοδοσίῳ.

Α'γιώτατέ μου δέσποτα, πότερον μόνοις ἡμῖν.

XXXIV. Τῷ Ματζούκι κυρ. Θεοδοσίῳ.

Νῦν εἴπέρ ποτε μνείαν ἐποιήσατο.

XXXV. Τοῖς Βελισσαριώταις.

Οὐ διορίζω προσαγορείαις ἢ γράμμασι.

XXXVI. Τῷ Θεσσαλονίκης κυρ. Εὐσταθίῳ.

Η''θελον αὐτὸς συμπαρεῖναί σοι.

XXXVII. Τῷ ἀρχιμανδρίτῃ κυρ. Λουκιανῷ.

Καὶ τοῦτο σὸν, ϗ τοῦτο τῆς σῆς ἀρετῆς.

XXXVIII. *Eidem*.

Εὐχόμεθα ὑγιαίνειν σε, τιμιώτατε.

XXXIX. Τῷ λογοθέτῃ κυρ. Βασιλείῳ τῷ Καματηρῷ.

Οὐκ οἶδα, πανσέβαστε κεφαλὴ, ὅπως, κ. λ.

XL. Τῷ λογοθέτῃ κυρ. Δημητρίῳ τῷ Τορνίκῃ.

Η'πάτησάς με, κύριε, ϗ ἠπατήθην.

XLI.

(1) In margine e regione huius tituli ab eadem, ut videtur, manu adiecta ſunt verba: Τῷ πατριάρχῃ μᾶλλον ἢ τῷ νέων, &c. ut videatur *Patriarchae* potius *cuidam* inſcribi, quam *novarum Patrarum Epiſcopo* debuiſſe.

Digitized by Google

XLI. Τῷ Αὐτωρειανῷ κυρῷ Μιχαήλ.

Πρόσθες, σεφωτάτη κὴ φίλη μοι κεφαλή.

XLII. Τῷ μεγαλυπερόχῳ πρωτονοταρίῳ .... (1) καὶ πραίτωρι κυρ. Νικολάῳ τῷ Τριψύχῳ, (vel Τριψύχῃ).

Α'νέπνευσα μικρὸν τῶν περισοιχιζόντων.

XLIII. Τῷ Γαρδικίου (2) κὴ περισεραῖς ἐπισκόπῳ κυρ. Ε'πιφανίῳ.

Ι'ερώτατε κὴ ἐν κυρίῳ ἀγαπώμενέ μοι.

XLIV. Τῷ ἃ (ſic) πανεντιμουπερτάτῳ θείῳ τοῦ βασιλέως τῷ Κασαμονίτῃ.

Ε"μελλεν ὁ πάμμεγας κὴ ἅγιος κύριός μου.

XLV. Τῷ Αὐτωρειανῷ κυρ. Μιχαήλ.

Ο"περ τῆς γραφῆς ἱσορούσης μανθάνομεν.

XLVI. Τῷ οἰκουμενικῷ πατριάρχῃ κυρ. Λεοντίῳ (3).

Α'γιώτατέ μου δέσποτα ϗ αὐθέντης.

XLVII. Τῷ Κοψηνῷ κυρ. Ι'ωάννῃ.

Τὴν ἐπισυμβᾶσάν σοι συμφοράν.

XLVIII. Τῷ αὐτῷ.

Τίποτε τὴν σιωπὴν ἀσπαζόμενος.

(1) Ita per compendia titulus hic effertur, ut reliquis vix coniectura perceptis, unius tamen verbi neque vim adſequi, neque formam typis exhibere licuerit.

(2) Gardicium unus erat ex Epiſcopatibus Metropolitano Lariſſae in provincia Theſſaliae ſubiectis, cuius meminit tantummodo Le-Quienius loc. cit pag. 103. 104. lin. 17. nullos tamen ipſius Praeſules recenſet.

(3) Septem tantum menſes Patriarchalem ſedem obtinuit Conſtantinopoli Leontius anno MCXC. dictus *Theotocites*, quod per Θεοτόκον, quam ſibi apparuiſſe dicebat Imperator, electus fuiſſet. Succeſſit autem Nicetae Muntani.

IL. Τῷ ἐπὶ τοῦ κανικλείυ (1) κυρῷ Δημητρίῳ τῷ Τορνίκῃ.

Φόβος, ὃν ἐφρόντισα, φησὶν, ἦλθέ μοι.

L. Τῷ ἃ σηκ. (f. πρωτασηκρήτῃ) κυρ. Δημητρίῳ τῷ Δριμῇ.

Οὐκ ἔμελλον οὐδὲ νῦν τὰ ἐπιςολιμαῖα.

LI. Τῷ ἐπὶ τοῦ κανικλείου κυρ. Δημητρίῳ τῷ Τορνίκῃ.

Φεῦ, φεῦ, ἡλίκον ἤκουσα ἐγώ.

LII. Τῷ Πικριδίῳ κυρ. Βασιλείῳ τῷ λογαριαςῇ (2) τοῦ Πραιτωρίου.

Η᾿δὺ τὸ φθέγμα, τἄλλά τε ϰ̀ ὡς, κ. λ.

LIII. Τῷ μεγάλῳ λογοθέτῃ τῷ Βελισσαριώτῃ.

Τοῦ σοφοῦ, φησὶν, οἱ ὀφθαλμοὶ ἐν τῇ κεφαλῇ αὐτοῦ.

LIV. Τῷ Ματζούκι κυρ. Θεοδοσίῳ.

Α῎περ πάσχουσι ζωγρέμενα τὰ πτηνά.

LV. Τῷ καθηγουμένῳ τῆς μονῆς του Στουδείου κυρ. Λυκιανῷ.

Δεινὸς ὁ τῶν ἐρώντων ϰ̀ ἐρωμένων πόθος.

LVI. Τῷ Κοψηνῷ κυρ. Ι᾿ωάννῃ.

Πολυτλήμων ἡ παροῦσα τῶν ἀνθρώπων ζωή.

LVII.

(1) *Κανίκλειον*, *Caniculus*, erat atramentarium Imperatoris; cui qui praeerat, *ὁ ἐπὶ τοῦ κανικλείου* dicebatur; hoc autem illi nomen eſt inditum, ſive quod caniculi formam referret, ſive quod caniculis fictitiis, ut hodie etiam fieri ſolet, ſuſtentaretur.

(2) *Λογαριαςῶν* duo genera erant: primi dicebantur *λογαριαςαὶ τῆς αὐλῆς*, ii nimirum, *qui in Palatio merentibus ſtipendia exſolvebant*; alteri *λογαριασταὶ τῆς πλόας*, *qui claſſis rationes expendebant*: prioris generis erat hic Baſilius.

LVII. Τῷ λογοθέτῃ τοῦ δρόμου κυρῷ Δημητρίῳ τῷ Τορνίκῃ.

Αἰεὶ παῖδες οἱ Ἕλληνες.

LVIII. *Eidem*.

Ἕως τίνος, πάνσεμνε κύριέ μου, κεκράζομεν.

LIX. Τῷ Ματζούκι κυρ. Θεοδοσίῳ.

Τοῖς μὲν λοιποῖς ἄλλοτε ἄλλης χρείας.

LX. Τῷ μεγάλῳ Δουκὶ τῷ Στρυφνῷ.

Ἐπειδὴ Θεὸς ἀνάγων δι' ἄλλοτε ἄλλων.

LXI. Τῷ πατριάρχῃ κυρ. Γεωργίῳ τῷ Ξιφιλίνῳ (1).

Δείλαιοι μὲν, καὶ δείλαιον ἕλκοντες βίον.

LXII. Τῷ πατριάρχῃ κυρ. Θεοδοσίῳ.

Ἆρ' οὐχὶ πάλαι τεθνηκότα με.

LXIII. Τῷ σεμνῷ κυρ. Θεοδώρῳ τῷ Εἰρηνικῷ (2).

Πολλὰς οἶδ' ὅτι τὰς ἀντιδόσεις ὀφείλει.

LXIV. Τῷ Παδυάτῃ κυρ. Γεωργίῳ.

Εἰ μὲν ἄμεινον ἢ πρότερον πράττοι.

LXV. Τοῖς Βελισσαριώταις.

Ἔδει μὲν ἡμᾶς αὐτοὺς ἅπαν, κ. λ.

LXVI. Τῷ θεοφιλεστάτῳ σπαθαρίῳ κυρ. Κωνσταντίνῳ.

Ὄντως τῷ δυνατῷ μείζων ἡ πεῖρα.

LXVII. Τῷ λογοθέτῃ τοῦ δρόμου κυρ. Δημητρίῳ τῷ Τορνίκῃ.

Τὰ μὲν καθ' ἡμᾶς ὅπως ἔχοντά ἐστιν.

LXVIII.

(1) Idem eſt atque ille; cui inſcripta erat Epiſtola XIII. Ex magno igitur Scevophylace creatus eſt Patriarcha Conſtantinopolitanus anno MCXCII. ac Doſitheo ſucceſſor fuit.

(2) Ille eſt fortaſſe Theodorus Irenicus, cognomine *Copas*; qui anno poſtea MCCXV. Nicaeae Patriarcha electus eſt.

LXVIII. Τῷ Παδυάτῃ κυρῷ Γεωργίῳ.

Α'δικεῖς, ὦ φιλότης, ἀδικεῖς.

LXIX. Τῷ Αὐτωρειανῷ κυρ. Μιχαήλ (1).

Τοῖς μὲν παλαιοῖς εἰς τρὶς ἀνακαλεῖν.

LXX. Τῷ καθηγουμένῳ τῆς μονῆς τοῦ Στουδείου κυρ. Λουκιανῷ.

Τὰ γράμματα τῆς σῆς τελειότητος.

LXXI. Τῷ ἐπὶ τῆς ἱερᾶς σακέλλης (2) κυρ. Κωνςαντίνῳ τῷ Μεσοποταμίτῃ.

Ο'ρατικόν φησιν ἄνδρα ϗ ὀξὺν, κ. λ. Mutila eſt in fine haec Epiſtola.

LXXII. Τῷ Θεσσαλονίκης κυρ. Ι'ωάννῃ (3).

Εὐδαίμων ἀεὶ ϗ τρὶς ϗ πολλάκις.

LXXIII. Τῷ νέων Πατρῶν.

Σὺ μὲν, πανυπέρτιμε κεφαλὴ, ἔντεινε.

LXXIV. Τῷ Παδυάτῃ κυρ. Γεωργίῳ.

Σὺ δὲ, ὦ μακάριε, οὐδὲ γράφειν ἡμῖν, κ. λ.

LXXV. Τῷ ἐπὶ τοῦ κανικλείου κυρ. Θεοδώρῳ τῷ Εἰρηνικῷ.

Α'ρ' ἐπόψεται ϗ γράμμα ἡμέτερον.

LXXVI. Τοῖς Βελισσαριώταις.

Εἴ πέρ τι ἄλλο κατ' εὐχὴν ἐμοὶ, κ. λ.

LXXVII.

(1) Hic quoque Michaël Autorianus, ſive Saurianus fuit Patriarcha Nicaenus ab anno MCCVI ad annum MCCXIV. Haec tamen illi Epiſtola, quemadmodum etiam aliae ſuperiores, conſcriptae fuere, antequam Patriarchali munere fungeretur.

(2) Ο' ἐπὶ τῆς ἱερᾶς σακέλλης idem valet, ac Σακελλάριος, de quo vide ſupra notam ad Epiſtolam XXI.

(3) Forte ille eſt, qui in ſerie Epiſcoporum Theſſalonicenſium *Ioannes IV.* a Le-Quienio loc. cit. pag 53. recenſetur, de quo tamen, praeter nomen, ne verbum quidem addit.

LXXVII. Τῷ λογοθέτῃ τοῦ δρόμου κυρῷ Κωνςαντίνῳ τῷ Τορνίκῃ.

Ὡ'ς εὐδαίμων εἴ πέρ τις ὁ μακαρίτης.

LXXVIII. Τῷ παρακοιμωμένῳ (1) κυρ. Ι'ωάννῃ τῷ ἠονοπό. . . . (f. ἠονοπόντῳ, nam poſtremis litteris adſcriptum eſt τ.)

Παλαιὸς μὲν ἔφη τις σοφὸς, κ. λ.

LXXIX. Τῷ νέων Πατρῶν.

Ε'λλάδις δὲ, ὡς ἔοικεν, οὐκέτι, κ. λ.

LXXX. Πρὸς τὸν αὐτὸν Α'θηνῶν (nempe Michaëlem Acominatum) τοῦ ὑπερτίμου νέων Πατρῶν κυροῦ Εὐθυμίȣ.

Ε'μοὶ δὲ τοῦτο συμφορᾶς ἐπιθήκη.

LXXXI. Τῷ γέροντι τῆς μονῆς τοῦ Κομνηνοῦ κυρ. Α'θανασίῳ.

Εἰ παροδικῶς ϗ προσβραχὺ ἐντυχόντες.

LXXXII. Τῷ ἀναγραφεῖ (2) κυρ. Γεωργίῳ τῷ Κολυμβᾷ.

Προφθάνεις τὴν παρ' ἡμῶν μέμψιν.

LXXXIII. Πρὸς τὸν αὐτὸν, ϗ τὸν σύντροφον αὐτοῦ κῦρον τὸν Νομικόπουλον.

Η'δη πάντων ἡ μοχθηρία περίεςιν.

LXXXIV. Τῷ Καμάκωνι κυρ. Γεωργίῳ.

Α'κήκοα, πανσέμνη κεφαλὴ, πολλῶν.

LXXXV.

(1) Παρακοιμώμενος, *Praepoſitus Cubiculi*; ac prioribus aeculis dignitas erat Eunuchis tributa; extremis vero temporibus, duplicis fuit generis; alius enim erat παρακοιμώμενος τοῦ κοιτῶνος, *cubicularius Imperatoris*; alius παρακοιμώμενος τῆς σφενδόνης, *annuli regii ſignatorii cuſtos*.

(2) Α'ναγραφεὺς, proprie *Deſcriptor*, erat *Tributorum exactor*. Vide Du-Cangium loc. cit. pag. 67.

LXXXV. Τῷ ὁσιωτάτῳ κυρῷ Ἡσαΐᾳ τῷ Ἀντιοχείτῃ (1).

Ὡς δρόσος ἐπ' ἄγρωστιν, ἢ οἰκειότερον εἰπεῖν.

LXXXVI. Τῷ Θηβῶν κυρ. Μανουὴλ (2).

Ἁγιώτατε καὶ πανυπέρτιμε δέσποτα, καὶ ἐν κυρίῳ, κ. λ.

LXXXVII. *Eidem*.

Ἀγαπήσω σε, πανυπέρτιμε δέσποτα.

LXXXVIII. Τῷ Παδυάτῃ κυρ. Γεωργίῳ.

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ ποιῶν ταῦτα.

LXXXIX. Τῷ ἀνεψιῷ αὐτοῦ κυρ. Μιχαήλ.

Περιπόθητέ μοι ἀνεψιὲ, εἴης ὑγιαίνων καὶ καλῶς ἔχων.

XC. Τῷ αὐτῷ.

Περιπόθητέ μοι ἀνεψιὲ, κύριε Μιχαὴλ, εἴης ὑγιῶς ἔχων.

XCI. Πρὸς τὸν Θηβῶν.

Ὡς ὕδωρ ψυχρὸν τῷ διψῶντι.

XCII. Τῷ αὐτῷ Θηβῶν κυρ. Μανουήλ.

Κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ὀδύνων μου.

XCIII. Τῷ ἰατρῷ κυρ. Νικολάῳ τῷ Καλοδούκῃ.

Ὅσον ψυχαγωγηθῆναι δεδεγμένοι.

XCIV.

(1) Quum & ex inſcriptione, & ex ipſo Epiſtolae contextu videatur Eſaias iſte Antiochenae Eccleſiae Praeſul fuiſſe, miror nullum in ipſorum ſerie Eſaiam a Le-Quienio loc. cit. recenſeri.

(2) Inter Thebarum Epiſcopos, nullum, cui nomen *Manuel*, recenſet Le-Quien. loc. cit.

XCIV. Τῷ καθηγουμένῳ τοῦ κυροῦ (1) Μελετίου κυρ. Ἰωαννικίῳ.

Ἐρωτᾷς, σεβασμία καὶ φίλη μοι κεφαλή.

XCV. Τῷ βασιλεῖ τῆς ἀνατολῆς τῷ Λασκάρει.

Τίς εἰμι ἐγὼ, κύριε κύριέ μου βασιλεῦ. ὃ γὰρ πρὸς τὸν θεὸν, κ. λ.

XCVI. Τῷ πατριάρχῃ κυρῷ Μιχαήλ.

Ὡς εὐμαθές μοι τὸ σὸν, ἁγιώτατε, κ. λ.

XCVII. Τῷ καθηγουμένῳ τοῦ ἁγίου Μελετίου τῷ κυρ. Ἰωαννικίῳ.

Ἐμνήσθη γάρ μου ὁ Θεός.

XCVIII. Τῷ Τορνίκῃ κυρ. Εὐθυμίῳ.

Ἐψυχαγώγημαι καὶ αὖθις.

IC. *Eidem*.

Ἀγαθὰ πολλὰ γένοιτο τἀνδρί.

C. Τῷ ὁσιωτάτῳ μοναχῷ (2) κυρ. Λουκᾷ.

Ὀψὲ καὶ μόλις γράμμα τῆς σῆς, κ. λ.

CI. Τῷ ἀνεψιῷ αὐτοῦ κυρ. Γεωργίῳ τῷ σεβαστῷ.

Ἤθελον, ἀνεψιὲ, συμπαρεῖναι.

CII. Ἑτέρα τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν αὐτὸν, τὸν αὐτὸν νοῦν ἔχουσα.

Πρὸ μικροῦ μὲν ἐν ἐπιστολῆς τύπῳ.

CIII. Τῷ Τορνίκῃ κυρ. Εὐθυμίῳ.

Γράμμα μοι ἐγκεχείρισαι, πανεντιμώτατε.

CIV.

(1) Ita legitur in Codice; puto tamen errorem amanuenſis; alibi enim & quidem rectius legitur ἁγίου pro κυροῦ.

(2) Ita interpretamur compendiariam notam ᾱ, aliorum Codicum auctoritate freti, qui vocem μοναχὸς ita exhibent; Montfauconius tamen *archiepiſcopum* legit. Eiuſmodi nota occurrit etiam ſupra in titulo Epiſt. XLIV.

CIV. *Eidem*.

Ὡς εἰς καιρὸν ἡμῖν, λογιώτατε.

CV. *Eidem*.

Οὔτε τοῦ ἐπιστέλλειν ἡμῖν.

CVI. Τῷ Εὐρίπου (1) κυρῷ Θεοδώρῳ.

Ἔοικε μηδὲν εἶναι τοῖς ἀνθρώποις.

CVII. Τῷ Θηβῶν γραμματικῷ.

Οἷα ἐπιστέλλειν καὶ γράφειν.

CVIII. Τῷ ἀρχιτρῷ κυρ. Γεωργίῳ τῷ Καλλίστῳ.

Οὐκ ἄρα σωμάτων μόνον ἰατήρ.

CIX. Τῷ Τορνίκῃ κυρ. Εὐθυμίῳ.

Οὐκ ἀναμενῶ καὶ αὖθις.

CX. Τῷ Καρύσου (2) κυρ. Δημητρίῳ.

Εἰ καὶ μὴ συχνότερον ἐπιστέλλεις.

CXI. Τῷ υἱῷ αὐτοῦ κυρ. Γεωργίῳ.

Ἐξ οὗ περ ἐνθένδε μεθωρμίσω.

CXII. *Eidem*.

Ἔοικας ἀγνοεῖν, ὦ καλὲ Γεώργιε.

CXIII. Τῷ Τορνίκῃ κυρ. Εὐθυμίῳ καὶ τοῖς ὑπ' αὐτὸν ἁγιοσοφίταις.

Ἐγὼ τὸ μὲν ἐπιστέλλειν ὑμῖν, κ. λ.

CXIV. Τοῖς αὐτοῖς.

Ἠπάτησάς με, κύριε, καὶ ἠπατήθην.

CXV.

(1) *Euripus*, prima civitas Epiſcopalis, ſub Athenarum Metropolita, hodie *Chalcis* dicta, vulgo *Negroponte*. In ſerie Epiſcoporum nonus ponitur Theodorus iſte a Le-Quienio loc. cit. p. 215.

(2) *Caryſtus*, ſedes Epiſcopalis ſub Corinthi primum, deinde ſub Athenarum Metropolita. Duos tantum huius urbis Epiſcopos refert Le-Quien ibid. pag. 197. inter quos nullus Demetrius.

CXV. Τῷ Πιςοφίλῳ κυρῷ Νικολάῳ.

Ἰοὺ, ἰοὺ τῆς εἰρωνείας.

CXVI. Τῷ ἰατρῷ κυρ. Νικολάῳ τῷ Καλοδούκῃ.

Καὶ ἄλλα μὲν σαφῆ τεκμήρια.

CXVII. Τῷ ἀνεψιῷ αὐτοῦ κυρ. Μιχαήλ.

Περιπόθητέ μοι ἀνεψιὲ, εἴης ὑγιαίνων, ϰ̀ ὡς ἐξὸν ἐν τοιέτῳ καιρῷ.

CXVIII. Τῷ Βαρδύνῃ (1) κυρ. Γεωργίῳ.

Δύο μὲν ἤδη δεδέγμεθα γράμματα.

CXIX. *Eidem*.

Πόσης οἴει με ἐμπίμπλασθαι.

CXX. Τῷ σεβαςῷ κυρ. Μανουὴλ τῷ Ταλέᾳ.

Πῶς ἂν σοι δηλώσω, πανσέβαςε.

CXXI. Τῷ καθηγεμένῳ τῆς μονῆς τοῦ κυνη ... (f. κυνηγιου) τῶν φιλοσόφων.

Νῦν δ' ἐπεκλήθης γέγονας.

CXXII. Τοῖς ἀνεψιοῖς αὐτοῦ τῷ τε κυρ. Νικήτᾳ ϰ̀ τῷ κυρ. Μιχαήλ.

Ὦ πικρᾶς ἀγγελίας, ὢ πονηρᾶς ἀκοῆς.

CXXIII. Τῷ Μακρεμβολίτῃ κυρ. Δημητρίῳ.

Βαβαὶ, οἵας ψυχῆς κεχωρίσμεθα.

CXXIV. *Eidem*.

Τὸ μὲν γνωρίζειν τὰ καθ' ἡμᾶς.

CXXV. Τῷ καθηγεμένῳ τῶν ἁγίων Ὁμολογητῶν.

Τὸ προσεχῶς ςαλὲν γράμμα σε.

CXXVI.

(1) Ita legimus compendiariam notam βαρ. ſuperſcriptis litteris δύν.

CXXVI. Τῷ αὐτῷ.

Τὸ προσεχῶς ἐγχειρισθέν μοι.

CXXVII. *Eidem*.

Καὶ πρὶν δέξασθαι γράμμα.

CXXVIII. *Eidem*.

Πολλὰς ὀφείλεις, τιμιώτατε.

CXXIX. *Eidem*.

Πῶς ἄν σοι παραςήσω.

CXXX. Τῷ γυναικοθείῳ τοῦ βασιλέως σεβαςοῦ Λασκάρεως κυρῷ Βασιλείῳ τῷ Καματηρῷ.

Πολλῶν ἀντίδοσις ἀγαθῶν ἀπόκειται.

CXXXI. Τῷ καθηγυμένῳ τῶν ἁγίων Ὁμολογητῶν.

Τὸ γράμμα συ δεξάμενοι, τιμιώτατε.

CXXXII. Τῷ ἀρχιτρῷ κυρ. Νικολάῳ τῷ Καλοδύκῃ.

Εἰ καὶ μὴ διὰ γραμμάτων ἄλλων.

CXXXIII. Τῷ ἀνεψιῷ αὐτοῦ κυρῷ Νικήτᾳ.

Οἱ ςρατηγικοὶ νόμοι, πανεντιμώτατε.

CXXXIV. Τῷ καθηγυμένῳ τῆς μονῆς τοῦ ἁγίυ Μελετίυ κυρ. Ἰωαννικίῳ.

Ὡς μακαριςὸς ἀνὴρ ὗτος ἐμοί.

CXXXV. Τῷ Τορνίκῃ κυρῷ Εὐθυμίῳ.

Ὡς τραγικωτάτην τὴν Ἰταλικὴν τυραννίδα.

CXXXVI. Τῷ καλῷ καιρῷ κυρ. Ἰωάννῃ.

Εἰ μὲν ἁλώσιμον ᾔδειν σε.

CXXXVII. Τῷ βασιλεῖ τῆς ἀνατολῆς τῷ Λασκάρει.

Τολμήσας ἀναφέρω, κράτιςε,

CXXXVIII.

Digitized by Google

CXXXVIII. Πρὸς τὸν ἁγιώτατον πατριάρχην κῦρον Μιχαήλ.

Ἁγιώτατε ϗ σοφώτατε δέσποτα. Συχνά.

CXXXIX. Τῷ Κρήτης ἀρχιερεῖ.

Εἰ καὶ μηδέπω σωματικοῖς ὀφθαλμοῖς.

CXL. Τῷ Ναυπάκτου (1) κυρῷ Ἰωάννῃ.

Τὸ μὲν κατ' οὐρανὸν φαινόμενον.

CXLI. Τῷ Βαρδύνῃ.

Χάρις τῷ Θεῷ, θεοφιλέστατε.

CXLII. Τῷ αὐτῷ.

Ὅταν πυνθανόμενοί μοί τινες.

CXLIII. Τῷ αὐτῷ.

Τί σοι ϗ τῇ ὁδῷ Ἀθηνῶν.

CXLIV. Τῷ αὐτῷ.

Οὐχ ὡς ψελλίσμασι παιδικοῖς.

CXLV. Τῷ σακελλαρίῳ τῷ Πλευρῇ.

Ἤδη σχεδὸν ἐνιαυτὸν ὅλον.

CXLVI. Τῷ Μακρεμβολίτῃ κυρῷ Δημητρίῳ.

Οἴμοι, οἴμοι, ὅτι τῆς ὑστερορίας.

CXLVII. Τῷ Εὐρίπου κυρῷ Θεοδώρῳ.

Μέγα μὲν τὸ φέρειν.

CXLVIII. Τῷ Τορνίκῃ κυρῷ Εὐθυμίῳ.

Νῦν εὐμαθές σου τό φώνημα.

CIL. Τῷ Βεριβόῃ κυρῷ Μανουήλ.

Νῦν σε ϗ μᾶλλον θαυμάζομεν.

(1) *Naupactus*, Achaiae oppidum in ſeceſſu ſinus Corinthia-ci, primum Epiſcopalis ſedes, deinde Metropolis. Ioannem vero putarim eſſe illum, quem in Metropolitarum ſerie ſexto loco ponit Le-Quienius loc. cit. p. 199. e Codice Barocciano CXXXI. huius notitiam adeptus: ſed quum ibi *Ioannis* forte nomen abeſſet, anonymum retulit.

CL. Τῷ Υ'αλέᾳ κυρῷ Μανουήλ.

Α''ργυρον μὲν ϗ χρυσὸν, κ. λ.

CLI. Τῷ Μακρεμβολίτῃ κυρ. Δημητρίῳ.

Α'νέπνευσα, μᾶλλον δὲ καὶ μετρίως.

CLII. Τῷ Πισοφίλῳ κυρ. Νικολάῳ.

Η''δη μὲν ϗ ἄλλοτε γράψας οἶδα.

CLIII. Τῷ Βερίβόῃ κυρ. Μανουήλ.

Τὸ γράμμα σου δεξάμενοι, πανεντιμώτατε ϗ λογιώτατε δέσποτα, τόσον παρ' αὐτοῦ.

CLIV. Τῷ Τορνίκῃ κυρ. Εὐθυμίῳ.

Α'ψευδὲς ϗ τοῦτο, σοφὴ, κ. λ.

CLV. Τῷ Εὐρίπῳ κυρ. Θεοδώρῳ.

Οὐκ ἔμελλες, ἱερώτατε, φύσει, κ. λ.

CLVI. Τῷ Πισοφίλῳ κυρ. Γεωργίῳ.

Βαρύ τι χρῆμα τὸ ὄφλημα.

CLVII. Τῷ καθηγουμένῳ τῆς σεβασμίας μονῆς τῆς Καισαριανῆς.

Ε''δει, τιμιώτατε καθηγούμενε τῆς σεβασμίας, κ. λ.

CLVIII. Τῷ καθηγουμένῳ τῆς σεβασμίας μονῆς τοῦ ἁγίου Μελετίου κυρ. Ι'ωαννικίῳ.

Πατάξω, φησὶ, τὸν ποιμένα.

CLIX. Τῷ ὑπομνηματογράφῳ (1) κυρ. Γεωργίῳ τῷ Βαρδύνῃ.

Ο'μηρος μὲν ἀποδοιεῖν πίθων.

CLX.

(1) Υ'πομνηματογράφος erat *Actuarius*, & una ex dignitatibus Eccleſiaſticis, illa Χαρτοφύλακος paullo inferior; ita enim ipſius munus deſcribit Ioannes Epiſcopus Citri in Reſp. Lib. V. Iuris Graecorum: νοσοῦντος μὲν τοι τοῦ Χαρτοφύλακος, ἢ ἀποδημοῦντος, ἀντ' ἐκείνου τῷ Υ'πομνηματογράφῳ ἀνεῖται ἡ ἔκθεσις καὶ ἀνάγνωσις τῶν τοῦ χαρτοφυλακικοῦ σεκρέτου ὑπομνηματισμῶν.

CLX. Πρὸς τὸν κῦρον Εὐθύμιον.

Ὦ'ς σπαρτίον κόκκινον χείλη σȣ.

CLXI. Τῷ χαρτοφύλακι κυρῷ Γεωργίῳ τῷ Βαρδύνῃ.

Βαβαὶ τῆς τόλμης, ὅτι καὶ νῦν, κ. λ.

CLXII. Τῷ καθηγȣμένῳ τῆς μονῆς τοῦ ἁγίου Μελετίȣ κυρ. Ἰωαννικίῳ.

Ἄγευςος μέν εἰμι τῆς μοναχικῆς, κ. λ.

CLXIII. Τῷ Βεριβόῃ κυρῷ Νικηφόρῳ.

Ὄντως λογισμοὶ ἀνθρώπων.

CLXIV. Τῇ Βεριβοήσσῃ.

Ἔδει μὲν ἄρτι παρεῖναι κἀμέ.

CLXV. Τῷ κρατίςῳ κυρ. Θεοδώρῳ τῷ Δȣκᾳ.

Τίς εἰμι ἐγὼ, κύριε κύριέ μου, ὅτι τὸ μεγαλεῖον.

CLXVI. Τῷ Ναυπάκτου κυρῷ Ἰωάννῃ.

Τί μ' ἀθανάτοισιν ἐΐσκεις.

CLXVII. Τῷ αὐτῷ.

Πρὸ τῆς Ἀττικῆς τῶν γραμμάτων ςωμυλίας.

CLXVIII. Τῷ πανοσιωτάτῳ καθηγȣμένῳ τῆς σεβασμίας μονῆς τοῦ Προδρόμου κυρ. Μαρτινιανῷ.

Ἤδειν μὲν ϗ πρότερον τὸ τῆς σῆς ἀρετῆς, κ. λ.

CLXIX. Τῷ ἐπισκόπῳ ἱε. (ſuperſcr. δς.)

Ὤιμην, πανιερώτατε ϗ ἐν κυρίῳ ἀγαπητὲ ἀδελφέ.

CLXX. Τῷ Τορνίκῃ κυρ. Εὐθυμίῳ.

Οὐδέν ἐσμεν οἱ σαπροί.

CLXXI. Τῷ πατριάρχῃ κυρ. Μανȣὴλ.

Εὐλογητὸς ὁ θεὸς, ἁγιώτατε ϗ σοφώτατε δέσποτα, ὅτι ὠργίσθη.

C 2 CLXXII.

CLXXII. Τῇ τυχο. (ſuperſcr. μρ.) κυρᾷ Εὐγενείᾳ.

Τὸ γράμμα συ δεξαμένοις ἡμῖν.

CLXXIII. Τῷ Ναυπάκτυ κυρῷ Ἰωάννῃ.

Ὡς εἰς καιρὸν ἡμῖν πέπομφας.

CLXXIV. Πρὸς τὸν νέων Πατρῶν τὸν Μεσοποταμίτην τὸν κ Κοσομήρην λεγόμενον.

Οὔτε πρότερον ἡνίκα ζῆν ἐδοκοῦμεν.

CLXXV. Τῷ Ναυπάκτου κυρῷ Ἰωάννῃ,

Ἥκω νεκρῶν κευθμῶνα.

CLXXVI. Τῷ Τορνίκῃ κυρῷ Εὐθυμίῳ.

Βαβαὶ τοῦ φθέγματος, βαβαὶ, κ. λ.

CLXXVII. Τῷ Βεριβόῃ κυρῷ Νικηφόρῳ.

Ζητεῖς, ὦ φίλη μοι ψυχή.

CLXXVIII. Τῷ καθηγυμένῳ τῆς μονῆς τοῦ ἁγίου Μελετίου κυρῷ Ἰωαννικίῳ.

Τί ἐμοὶ καὶ τῷ θειοτάτῳ Ἰάβ.

CLXXIX. Τῷ βασιλεῖ τῷ Λασκάρει τῆς ἀνατολῆς.

Τολμηρῶς ἀναφέρω, δέσποτα.

CLXXX. Τῷ μεσάζοντι (1) αὐτοῦ τῷ Τορνίκῃ κυρῷ Δημητρίῳ.

Φεῦ τῆς ἀπάτης, ἣν ἠπατώμην.

XXVI. pag. 163. *b.* Has Michaëlis Acominati Epiſtolas, aliae tres excipiunt ita cum illis coniunctae, ut quivis vel non indiligens lector eidem, cui ſuperiores, facile eas adiudicet; praeſertim quum primae titulus ſit

Τοῦ

(1) Μεσάζοντες dicebantur, qui in Aula Imperatoris primas obtinebant, ſcilicet *Rerum Miniſtri*, de quibus vide Du-Cangium loc. cit. pag. 909.

Τοῦ αὐτοῦ, nempe *Eiuſdem*; &, ut verum fateamur, nos quoque ita opinati eramus; ſed re deinde melius conſiderata, ac ſecundae titulo, qui verbis Γρηγ. Νυ. effertur, dubitandi aliquam occaſionem praebente, tandem deprehendimus eas ad Gregorium Nazianzenum pertinere. Sunt autem iſtae:

I. pag. cit. Τοῦ αὐτοῦ, inc. Αʼ μὲν πρότερον ἐπεϛέλλομεν. In edit. eius Operum Pariſ. MDCIX. fol. curante Iac. Billio Tom. I. pag. 774. Τ μεγάλῳ Βασιλείῳ inſcripta.

II. pag. ead. Γρηγορίῳ Νύσσης, inc. Αʼπέκειτο καὶ τοῦτο τῇ μοχθηρᾷ, κ. λ. Ibid. pag. 799.

III. pag. 164. anepigrapha, inc. Τίς οὐκ ἐπαινεῖ φυτόν. Ibid. pag. 852. Πανσοφίῳ inſcripta.

Epiſtolarum CLXXX. Michaëlis Acominati, Athenienſis Metropolitae, recenſio per alphabeti litteras digeſta, adiectis etiam numeris ſeriem, quam in Codice obtinent indicantibus.

Αʼγαθὰ πολλὰ γένοιτο τἀνδρί. 99.

Αʼγαπήτω σε, πανυπέρτιμε δέσποτα. 87.

Αʼʼγευϛος μέν εἰμι τῆς μοναχικῆς, κ. λ. 172.

Αʻγιώτατε δέσποτα, οἶδα τὴν ἱερωσύνην. 16.

Αʻγιώτατε καὶ πανυπέρτιμε δέσποτα, καὶ ἐν κυρίῳ, κ. λ. 86.

Αʻγιώτατε καὶ σοφώτατε δέσποτα, Συχνά. 138.

Α'γιώτατέ μου δέσποτα ϗ αὐθέντης. 46.
Α'γιώτατέ μου δέσποτα, πότερον μόνοις. 33.
Α'δικεῖς, ὦ φιλότης, ἀδικεῖς. 68.
Α'θήνηθεν τὸ γράμμα. 8.
Αἰεὶ παῖδες οἱ Ε"λληνες. 57.
Α'κήκοα, πανσέμνη κεφαλὴ, πολλῶν. 84.
Α'νέπνευσα, μᾶλλον δὲ ϗ μετρίως. 151.
Α'νέπνευσα μικρὸν τῶν περιστοιχιζόντων. 42.
Α"περ πάσχουσι ζωγρούμενα. 54.
Α"ργυρον μὲν ϗ χρυσὸν, κ. λ. 150.
Α῏ρ' ἐπόψεται ϗ γράμμα. 75.
Α῏ρ' οὐχὶ πάλαι τεθνηκότα. 62.
Α'ψευδὲς ϗ τοῦτο, σοφὴ, κ. λ. 154.
Βαβαὶ, οἵας ψυχῆς κεχωρίσμεθα. 123.
Βαβαὶ τῆς σιγῆς· σχετλιάσω γάρ. 15.
Βαβαὶ τῆς τόλμης, ὅτι ϗ νῦν, κ. λ. 161.
Βαβαὶ τῆς τοῦ λογογράφου δεινότητος. 3.
Βαβαὶ τοῦ φθέγματος, βαβαὶ, κ. λ. 176.
Βαρύ τι χρῆμα τὸ ὄφλημα. 156.
Γράμμα μοι ἐγκεχείρισαι. 103.
Δείλαιοι μὲν ϗ δείλαιον. 61.
Δεινὸς ὁ τῶν ἐρώντων. 55.
Δύο μὲν ἤδη δεδέγμεθα γράμματα. 118.
Ε'γὼ δὲ ἄλλοις μὲν ἐπιστέλλων. 19.
Ε'γὼ τὸ μὲν ἐπιστέλλειν ὑμῖν. 113.
Ε"δει μὲν ἄρτι παρεῖναι κἀμέ. 164.
Ε"δει μὲν ἐς τοσοῦτον στερεῖσθαι. 26.
Ε"δει μὲν ἡμᾶς αὐτούς. 65.
Ε"δει μὲν, θεοφιλέστατε, μηδεμίαν. 21.
Ε"δει, τιμιώτατε καθηγούμενε. 157.

Εἰ καὶ μηδέπω σωματικοῖς ὀφθαλμοῖς. 139.
Εἰ ϗ μὴ διὰ γραμμάτων ἄλλων. 132.
Εἰ δὲ μὴ συχνότερον ἐπιστέλλεις. 110.
Εἰ μὲν ἀλώσιμον ᾔδειν σε. 136.
Εἰ μὲν ἄμεινον ἢ πρότερον. 64.
Εἰ παροδικῶς ϗ προσβραχὺ ἐντυχόντες. 81.
Εἴ πέρ τι ἄλλο κατ' εὐχήν. 76.
Εἰ συνόντι τῷ καλῷ νυμφίῳ. 20.
Ἐλλάδιος δὲ, ὡς ἔοικεν, οὐκέτι. 79.
Ἔμελλεν ὁ πάμμεγας ϗ ἅγιος, κ. λ. 44.
Ἐμνήσθη γάρ μου ὁ θεός. 97.
Ἐμοὶ δὲ τοῦτο συμφορᾶς ἐπιθήκη. 80.
Ἐξ οὗ περ ἐνθένδε μεθωρμίσω. 111.
Ἔοικας ἀγνοεῖν, ὦ καλὲ Γεώργιε. 112.
Ἔοικε μηδὲν εἶναι τοῖς ἀνθρώποις. 106.
Ἐπειδὴ Θεὸς ἀνάγων. 60.
Ἐρωτᾷς, σεβασμία ϗ φίλη. 94.
Εὐδαίμων ἀεὶ ϗ τρὶς, κ. λ. 72.
Εὐδαίμων ἔτος ἀνήρ. 4.
Εὐλογητὸς ὁ θεὸς, ἁγιώτατε ϗ σοφώτατε δέσποτα, ὅτι ὠργίσθη. 171.
Εὐλογητὸς ὁ θεὸς, ἁγιώτατε καὶ σοφώτατε, ὅτι σε. 23.
Εὐλογητὸς ὁ θεὸς ὁ εἰδὼς τὰ πάντα. 29.
Εὐλογητὸς ὁ θεὸς ὁ ποιῶν ταῦτα. 88.
Εὐχόμεθα ὑγιαίνειν σε. 38.
Ἐψυχαγώγημαι δὲ αὖθις. 98.
Ἕως τίνος, πάνσεμνε κύριέ μου. 58.
Ζητεῖς, ὦ φίλη μοι ψυχή. 177.
Ἤδη μὲν ϗ ἄλλοτε γράψας. 152.

Digitized by Google

Ἤδη πάντων ἡ μοχθηρία περιέςιν. 83.
Ἤδη σχεδὸν ἐνιαυτὸν ὅλον. 145.
Ἡδὺ τὸ φθέγμα, τἄλλά τε, κ. λ. 52.
Ἤθελον, ἀνεψιὲ, συμπαρεῖναι. 101.
Ἤθελον αὐτὸς συμπαρεῖναι. 36.
Ἤθελον μὲν ἄλλα ἐπ' ἄλλοις. 14.
Ἤδειν μὲν καὶ πρότερον τὸ τῆς σῆς, κ. λ. 168.
Ἥκω νεκρῶν κευθμῶνα. 175.
Ἠπάτησάς με, κύριε, καὶ ἠπατήθην, ὁ θεῖος, κ. λ. 114.
Ἠπάτησάς με, κύριε, καὶ ἠπατήθην. φθέγξομαι γάρ. 40.
Ἱερώτατε καὶ ἐν κυρίῳ ἀγαπώμενέ μοι. 43.
Ἰοὺ, ἰοὺ τῆς εἰρωνείας. 115.
Καὶ ἄλλα μὲν σαφῆ τεκμήρια. 116.
Καὶ πρὶν δέξασθαι γράμμα. 127.
Καὶ τοῦτο σὸν, καὶ τοῦτο. 37.
Κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ὀδύνων μου. 92.
Μέγα μὲν τὸ φέρειν. 147.
Μετὰ πλείςης αἰδοῦς. 22.
Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα. 28.
Νῦν εἴ πέρ ποτε μνείαν. 34.
Νῦν εὐμαθές σου τὸ φώνημα. 148.
Νῦν ὁ ἐπεκλήθης γέγονας. 121.
Νῦν σε καὶ μᾶλλον θαυμάζομεν. 149.
Οὐδ' αὖ πάλιν ἔμφορτος πολλῶν. 7.
Οἷα ἐπιςέλλειν καὶ γράφειν. 107.
Οἶδα, ὡς εἴ τις μέμνηταί μου. 10.
Οἴμοι, οἴμοι, ὅτι τῆς ὑπερορίας. 146.

Οἱ

Οἱ ςρατηγικοὶ νόμοι, πανεντιμώτατε. 133.
Ὁ μὲν ἐμὸς ἀδελφὸς ἤδη. 5.
Ὅμηρος μὲν ἀποδοιεῖν τίθων. 159.
Ὄντως λογισμοὶ ἀνθρώπων. 163.
Ὄντως τῷ δυνατῷ μείζων. 66.
Ὅπερ τῆς γραφῆς ἱςορούσης. 45.
Ὁρατικὸν φησιν ἄνδρα. 71.
Ὅσον ψυχαγωγηθῆναι δεδεγμένοι. 93.
Ὅταν πυνθανόμενοί μϋ τινες. 142.
Οὐδέν ἐσμεν οἱ σαπροί. 170.
Οὐ διορίζω προσαγορείαις. 35.
Οὐκ ἀναμενῶ ϗ αὖθις. 109.
Οὐκ ἄρα σωμάτων μόνον ἰατήρ. 108.
Οὐκ ἔμελλες, ἱερώτατε, φύσει, κ. λ. 155.
Οὐκ ἔμελλον οὐδὲ νῦν. 50.
Οὐκ οἶδα, πανσέβαςε κεφαλὴ, ὅπως. 39.
Οὐ μόνον δεύτερον ἐχαράξαμεν. 12.
Οὔτε πρότερον, ἡνίκα ζῆν ἐδοκοῦμεν. 174.
Οὔτε τοῦ ἐπιςέλλειν ἡμῖν. 105.
Οὐχ ὡς ψελλίσμασι παιδικοῖς. 144.
Ὀψὲ ϗ μόλις γράμμα τῆς σῆς, κ. λ. 100.
Παλαιὸς μὲν ἔφη τις σοφός. 78.
Πανιερώτατε ἀδελφὲ, ἐλπίζομεν. 18.
Πατάξω, φησὶ, τὸν ποιμένα. 158.
Περιπόθητέ μοι ἀνεψιὲ, εἴης ὑγιαίνων, ϗ καλῶς ἔχων. 89.
Περιπόθητέ μοι ἀνεψιὲ, εἴης ὑγιαίνων, καὶ ὡς ἐξὸν ἐν τοιούτῳ καιρῷ. 117.
Περιπόθητέ μοι ἀνεψιὲ, κύριε Μιχαὴλ, εἴης ὑγιῶς ἔχων. 90.

Πι-

Digitized by Google

Πιςὸς ὁ θεὸς, πανεντιμωτάτη μοι. 30.
Πολλάκις ἐπέςειλας ἡμῖν, κ. λ. 1.
Πολλὰς οἶδ' ὅτι τὰς ἀντιδόσεις. 63.
Πολλὰς ὀφείλεις, τιμιώτατε. 128.
Πολλῶν ἀντίδοσις ἀγαθῶν. 130.
Πολυτλήμων ἡ παροῦσα τῶν ἀνθρώπων. 56.
Πόσης οἴει με ἐμποτίμπλασθαι. 119.
Προλαμβάνω τοῖς φιλικοῖς. 13.
Πρὸ μικροῦ μὲν ἐν ἐπιςολῆς τύπῳ. 102.
Πρόσθες, σοφωτάτη κ̀ φίλη μοι. 41.
Πρὸ τῆς Α'ττικῆς τῶν γραμμάτων ςωμυλίας. 167.
Προφθάνεις τὴν παρ' ἡμῶν μέμψιν. 82.
Πῶς ἄν σοι δηλώσω, πανσέβαςε. 120.
Πῶς ἄν σοι παραςήσω. 129.
Σαφὴς μὲν ἡ τῆς θείας προνοίας. 32.
Σὺ δὲ, ὦ μακάριε, οὐδὲ γράφειν. 74.
Σὺ μὲν, πανυπέρτιμε κεφαλή. 73.
Σύμφημι κ̀ αὐτός. 24.
Τὰ γράμματα τῆς σῆς τελειότητος. 70.
Τὰ μὲν καθ' ἡμᾶς ὅπως ἔχοντα. 67.
Τὴν ἐπισυμβᾶσάν σοι συμφοράν. 47.
Τί ἐμοὶ κ̀ τῷ θειοτάτῳ Γ'ώβ. 178.
Τί μ' ἀθανάτοισιν ἔΐσκεις. 166.
Τί ὅτι ἓν καὶ μόνον ἦν τὸ καλόν. 17.
Τίποτε τὴν σιωπὴν ἀσπαζόμενος. 48.
Τίς εἰμι ἐγὼ, κύριε κύριέ μου βασιλεῦ.
Τίς εἰμι ἐγὼ, κύριε κύριέ μου, ὅτι τὸ μεγαλεῖον. 165.
Τίς λαλήσει τὰς δυναςείας τοῦ κυρίου. 31.

Τί

Τί σοι ϗ τῇ ὁδῷ Ἀθηνῶν. 143.
Τί τῦτο πέπονθα, μακαριώτατε. 9.
Τὸ γράμμα σου δεξάμενοι, πανεντιμώτατε. 153.
Τὸ γράμμα σου δεξαμένοις ἡμῖν. 172.
Τὸ γράμμα συ δεξάμενοι, τιμιώτατε. 131.
Τοῖς μὲν ἄλλοις ἀνιαροῖς. 27.
Τοῖς μὲν λοιποῖς ἄλλοτε. 59.
Τοῖς μὲν παλαιοῖς εἰς τρὶς ἀνακαλεῖν. 69.
Τολμηρῶς ἀναφέρω, δέσποτα. 179.
Τολμήσας ἀναφέρω, κράτιστε. 137.
Τὸ μὲν γνωρίζειν τὰ καθ' ἡμᾶς. 124.
Τὸ μὲν κατ' οὐρανὸν φαινόμενον. 140.
Τὸ προσεχῶς ἐγχειρισθέν μοι. 126.
Τὸ προσεχῶς ςαλὲν γράμμα συ. 125.
Τοῦ σοφοῦ, φησὶν, οἱ ὀφθαλμοί. 53.
Ὑψώσω σε, θειότατε δέσποτα. 6.
Φεῦ τῆς ἀπάτης, ἣν ἠπατώμην. 180.
Φεῦ, φεῦ, ἡλίκον ἤκυσα. 51.
Φόβος, ὃν ἐφρόντισα. 49.
Χάρις τῷ θεῷ, θεοφιλέςατε. 141.
Χρόνος συχνὸς, μακρὰ σιωπή. 25.
Ὤϊμην, πανιερώτατε, ϗ ἐν κυρίῳ, κ. λ.
Ὤμοι ἐγώ. τίποτε ἄλλοτε. 11.
Ὤμοι ἐγώ. τίποτε τοσοῦτος. 2.
Ὢ πικρᾶς ἀγγελίας, ὢ πονηρᾶς ἀκοῆς. 122.
Ὡς δρόσος ἐπ' ἄγρωςιν. 85.
Ὡς εἰς καιρὸν ἡμῖν, λογιώτατε. 104.
Ὡς εἰς καιρὸν ἡμῖν πέπομφας. 173.
Ὡς εὐδαίμων εἴ πέρ τις ὁ μακαρίτης. 77.
Ὡς εὐμαθές μοι τὸ σὸν, κ. λ. 96.

Ὡς μακαριςὸς ἀνὴρ οὗτος. 134.
Ὡς σπαρτιον κόκκινον χείλη σȣ. 160.
Ὡς τραγικωτάτην τὴν Ἰταλικὴν, κ. λ. 135.
Ὡς ὕδωρ ψυχρὸν τῷ διψῶντι. 91.

XXVII. pag. 188. *b.* Ἐπιςολαὶ τοῦ μακαρίτου Βȣλγαρίας κυρίȣ Θεοφυλάκτου. *Epiſtolae beati Bulgarorum* (Archiepiſcopi) *D. Theophylacti*, numero LXXV. (1) eodem ordine, quo iacent inter Ioannis Meurſii Opera edit. Florent. ex recenſione Cl. Io. Lamii MDCCXLVI. fol. Vol. VIII. a pag. 791. ad pag. 931. Ex hoc enim Codice primum deſcriptas edidit Meurſius, teſte Io. Lamio in Praefatione ad dictum Volumen pag. XI. Qui tamen eas deſcripſit, non bene quarumdam titulos intellexit. Etenim in Epiſtola IV. pro Τῷ Ταρωνίτῃ προέδρῳ lego Τῷ τοῦ Ταρωνίτου ἀνεψιῷ. In Epiſt. XVI. pro Τῷ Ἀγκυραίῳ l. Τῷ Σμυρναίῳ. In Epiſt. XL. item pro Ἀμυρναίῳ l. Σμυρναίῳ. In Ep. XLIX. pro αὐτοκράτορι l. πρωτονοταρίῳ. In Ep. LXII. pro τῷ αὐτῷ l. Τȣ̃ αὐτοῦ, &c. Haec enim σφάλματα nobis ſub oculos inciderunt, dum pro inſtituti noſtri ratione, ſingularum Codicis Epiſtolarum initium ac finem cum editis obiter conferremus.

XXVIII. pag. 214. Προσλαλιὰ τινι τῶν αὐτοῦ μαθητῶν περὶ ὧν ἐγκαλȣ̃νται Λατῖνοι. *Al-*

lo-

(1) In Codice tamen apparent LXXVI., quum Epiſtolae XLV. *ad D. Ioannem Philoſophum* duplicata bis repetatur.

locutio ad quemdam ſuorum diſcipulorum de iis rebus, ob quas Latini (a Graecis) *reprehenduntur* (1), auctore eodem Theophylacto. Inc. Εἰσῆλθε τὸ ἀξίωμα σȣ ἐνώπιόν μȣ, εὐλαβέσατέ μοι ἐν κυρίῳ υἱέ. Deſ. ἐν Θεῷ πατρὶ τῷ διδάσκοντι γνῶσιν, ϗ Χρισῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, κ. λ. Extat & in Cod I. Plut. LVI. huius Bibliothecae. Edidit autem Gr. & Lat. Romae A. MDCCLVI. 4. Io. Aloyſius Mingarellus Anecdot. T. I. p. 259.

XXIX. pag. 218. *b.* Πρὸς τὸν μέγαν Οἰκονόμον τὸν τοῦ πατριάρχȣ ἀδελφόν (2). *Ad magnum Oeconomum Patriarchae fratrem*. Inc. Μικρόν μοι πρός σε τὸν μέγαν τὸ τοῦ λόγου δῶρον, κ. λ. Deſ. ϗ πρὸς τελείωσιν ἄγοντας. Auctor videtur idem Theophylactus tum huius, tum ſequentis Allocutionis, & Apologiae.

XXX. pag. 219. *b.* Πρὸς τοὺς αὐτοῦ μαθητὰς ἀτακτήσαντας. *Ad ſuos diſcipulos diſſidentes*. Inc. Ποῦ ποτέ εἰσιν οἱ τὸ αὐςηρὸν ἡμῖν ὀνειδίζοντες. Deſ. ϗ λόγου μαθηταὶ καὶ πρεσβευταὶ πιςευώμεθα.

XXXI. p. 221. Sequitur Tractatus ſine titulo, qui videtur inſcribi poſſe *Eunuchiſmi Apologia ad fratrem eunuchum*. Praecedit autem duplex argumentum. Primum iambicum inc.

Ἀδελφὸς ἐσιν αἴτιός μοι τοῦ λόγȣ,
Εὐνȣ̃χος ὢν, ἄγαλμα κοσμίȣ βίȣ.

Al-

(1) Haec omiſſa eſt a Montfauc. in ſuo Catalogo.
(2) Haec quoque a Montfauc. praetermiſſa.

Alterum proſaicum inc. Λόγος ἀδελφῷ μὲν εὐνύχῳ χαρίζεται πικραινομένῳ πρὸς τὰ κατ' εὐνύχων ἁπλῶς λεγόμενα, κ. λ. Apologia inc. Εὕρηκά σοι τῆς εὐνυχίας συνήγορον ἄμισθον. ἦν μὲν γὰρ ἐν Θεσσαλονίκῃ, ὁπηνίκα κ͵ ὁ βασιλεὺς ἦν, κ. λ. Deſ. τὴν μνήμην ἔχων κἀπὶ τοῦ γήρως ἀκμάζουσαν.

XXXII. pag. 227. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν Πορφυρογέννητον κύριον Κωνσαντῖνον. *Eiuſdem* (ſc. Theophylacti) *ad D. Conſtantinum Porphyrogenitum*, Inſtitutio Regia. Inc. Δῶρόν σοι. Deſ. ϛηρίζουσα. Eadem, quae in dicto Cod. I. Plut. LVI. Edidit Petrus Poſſinus Gr. & Lat. Pariſ. MDCLI. in 4.

XXXIII. pag. 231. *b.* Τοῦ αὐτοῦ. *Eiuſdem* Allocutio ad pueros. Inc. Ἔδει μέν με λέγειν, ὦ παῖδες, ἱλαρώτερά τε καὶ εὐφημότερα, κ. λ. Deſ. οὕτωσὶ τῆς σωφρονούσης ἐκκλησίας ἀπελαυνόμενος. In inferiori margine illius paginae, in qua initium incidit huius Sermonis, rubris litteris, quibus plerumque amanuenſis Operum titulos exarare ſolet, ſcriptum legitur, Βιβλίον Ἰσαὰκ τοῦ Μεσοποταμίτου, quae verba non ſermonis huiuſce auctorem (quo ſenſu Montfauconius videtur illa accepiſſe) ſed libri potius poſſeſſorem quemdam indicare putanda ſunt; quum praedictus titulus Τοῦ αὐτοῦ auctorem eſſe eumdem Theophylactum, facile cuique perſuadeat.

XXXIV. pag. 234. *b.* Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν αὐτο-

το-

τοκράτορα κύριον Ἀλέξιον. *Eiuſdem ad Imperatorem D. Alexium Oratio*. Inc. Ἀνάγει. Deſ. γένηται. Eadem quae in dicto Cod. I. Plut. LVI. Poſtrema huius Orationis pagina, diverſa ac recentiori manu ſuppleta eſt.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. maiori, Saec. XIV. charactere quidem grandiori, ſed ita compendiarie exarato, quoad titulos praeſertim Opuſculorum, & Epiſtolarum, ut coniectura plerumque uti neceſſe fuerit. Conſtat foliis ſcriptis 238.

99 959988

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google